

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

21 octombrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul Penal în următoarea componență:
președinte
judecători

Diaconu Iurie
Catan Liliana
Guzun Ion

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Cătălin Scutelnic, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 iunie 2020, în cauza penală privindu-l pe

MÎRZA Igor Xxxxx, născut la xx xxxxxxxx xxxx,
originar din r-nul Xxxxxx,, s. Xxxxx, domiciliat în mun.
Xxxxx, str. Xxxx x/x, ap.xx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 26.01.2018 – 03.01.2020;

Instanța de apel: 24.01.2020 – 30.06.2020;

Instanța de recurs: 25.08.2020 – 21.10.2020.

Asupra recursului ordinar declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul penal

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 03 ianuarie 2020, Mîrza Igor a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 325 alin. (1) Cod penal, la 1 an și 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu amendă în mărime de 3000 unități convenționale, ce constituie suma de 150 000 lei.

Cererea acuzatorului de stat cu privire la încasarea din contul lui Mîrza Igor, în beneficiul statului a cheltuielilor de judecată în sumă de 6006 lei, a fost respinsă.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Mîrza Igor, gestionând activitatea agenților economici SRL „XXXXXXXX XXXX”, SRL „XXXXXXXXXX”, la data de 28 ianuarie 2017, orele 09:27 min., de pe nr. xxxxxxxxxxxxxx l-a apelat pe Negrescu Mihail care activa în cadrul Agenției Naționale pentru Siguranța

Alimentelor.

În continuare, Igor Mîrza în cadrul discuției telefonice cu Mihail Negrescu, care activa în funcție de șef de Direcție control produse de uz fitosanitar și fertilizanți a Agenției Naționale pentru Siguranța Alimentelor, a promis, oferit unei persoane publice bani ce nu i se cuvin pentru acesta, pentru a îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale, și anume de a confirma certificatele fitosanitare eliberate pe producția agricolă exportată în Federația Rusă de către agenții economici supra, care sunt gestionate de el.

Urmare a discuției petrecute, Negrescu Mihail, folosind situația de serviciu, a indicat subalternei sale, Chihai Elena să confirme certificatele fitosanitare parvenite la confirmare din Federația Rusă pe agenții economici SRL „XXXXXXXX XXXX”, SRL „XXXXXXXXXX”, gestionați de către Mîrza Igor.

Tot el, Igor Mîrza după o perioadă de 10 minute de la prima discuție telefonică la 28 ianuarie 2017, întru a se asigura că Mihail Negrescu a discutat cu subalternii săi, de la nr. xxxxxxxxxxxx l-a telefonat și l-a întrebat dacă cerința sa a fost soluționată, primind un răspuns afirmativ de la Negrescu Mihail, a întrerupt discuția.

În continuare, Igor Mîrza întru împlinirea scopului infracțional la 17 februarie 2017, prin intermediul sistemului internațional de transfer „Zolotaia Corona”, prin intermediul cet. Federației Ruse, Piscunova Natalia a transmis lui Mihail Negrescu mijloace bănești în mărime de 100 dolari SUA, care conform cursului oficial al Băncii Naționale din Moldova constituie 2 005,88 lei, mijloacele bănești fiind primite de Mihail Negrescu la filiala nr. 29 a BC „Victoriabank” SA, amplasată în mun. Chișinău, str. Sfatul Țării 29.

Astfel, inculpatului Mîrza Igor i se impută că prin acțiunile sale intenționate, a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 325 alin. (1) Cod penal - coruperea activă, adică, promisiunea, darea prin mijlocitor unei persoane publice de bunuri ce nu i se cuvin pentru acesta pentru a grăbi îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale.

Acțiunile lui Mîrza Igor au fost încadrate în baza art. 325 alin. (1) Cod penal, ca coruperea activă, adică, promisiunea, darea prin mijlocitor unei persoane publice de bunuri ce nu i se cuvin pentru acesta pentru a grăbi îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale.

3. Temeinicia și legalitatea sentinței a fost atacată cu apel comun de către avocații Eșanu Adriana și Gheorghiu Igor în interesele inculpatului Mîrza Igor, solicitând admiterea cererii de apel ca întemeiată cu casarea sentinței atacate, rejudecarea cauzei penale și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, cu dispunerea încetării procesului penal în privința lui Mîrza Igor în baza art.325 alin.

(1) Cod penal, în temeiul art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, pe motiv că există circumstanțe care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală.

În motivarea apelului, avocații au argumentat că:

- instanța de fond a ignorat faptul că urmărirea penală a fost pornită „*in personam*” (ordonanța privind pornirea urmăririi penale din 04 august 2017), nu însă pe careva fapte sau circumstanțe „*in rem*”). Or, în ordonanța de pornire a urmăririi penale din 04 august 2017, se arată în mod expres: „pornirea urmăririi penale în privința cet. Mîrza Igor pe faptul promisiunii, oferirii și dării prin mijlocitor unei persoane publice bunuri, ce nu i se cuvin pentru îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, conform elementelor infracțiunii prevăzute la art. 325 alin. (1) Cod penal”;

- în cadrul urmăririi penale (cauza penală nr. 2017978288), procurorul în Procuratura Anticorupție, Victor Munteanu a emis la 15 ianuarie 2018, ordonanța de recunoaștere a lui Mîrza Igor în calitate de bănuît în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) Cod penal. Ulterior, a doua zi, adică la 16 ianuarie 2018, prin ordonanța aceluiași procuror, Mîrza Igor a fost pus sub învinuire în baza art. 325 alin. (1) Cod penal;

- la pronunțarea sentinței din 03 ianuarie 2020, prima instanță a neglijat să constate că Mîrza Igor a fost pus sub învinuire în afara termenului de trei luni, contrar prevederilor art. 63 alin. (2) pct. 3), alin. (3) Cod de procedură penală, deoarece potrivit circumstanțelor cauzei, calitatea de bănuît a lui Mîrza Igor se impunea a fi calculată din momentul pornirii urmăririi penale, și anume din 04 august 2017, și a expirat la 04 noiembrie 2017 - dată la care procurorul urma în mod obligatoriu și necondiționat să-l scoată pe Mîrza Igor de sub urmărire penală sau să-l pună sub învinuire, respectând astfel exigențele alin. (3) art. 63 Cod de procedură penală;

- din materialele dosarului cu certitudine se stabilește că, reieșind din partea dispozitivă a ordonanței de pornire a urmăririi penale din 04 august 2017, procurorul a dispus: „*pornirea urmăririi penale în privința cet. Mîrza Igor pe faptul promisiunii, oferirii și dării prin mijlocitor unei persoane publice bunuri, ce nu i se cuvin pentru îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, conform elementelor infracțiunii prevăzute la art.325 alin.(1) Cod penal*”;

- cauza dată a fost pornită în privința unei persoane concrete, și anume - în privința lui Mîrza Igor (*in personam*), în ordonanța de pornire a urmăririi penale arătându-se în mod expres: timpul comiterii faptei prejudiciabile și descrierea acesteia (promisiunea remunerației ilicite sub formă de bani - 28 ianuarie 2017, respectiv

transmiterea remunerației ilicite sub formă de bani în cuantum de 100 dolari SUA - 17 februarie 2017); fapta incriminată cu indicii calificativi și normele legii penale incriminate anume lui Mîrza Igor (promisiunea, oferirea și darea prin mijlocitor unei persoane publice bunuri, ce nu i se cuvin pentru îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, conform elementelor infracțiunii prevăzute la art. 325 alin. (1) Cod penal);

- din redacția dispozitivului și din partea constatatoare a ordonanței din 04 august 2017, rezultă că organul de urmărire penală chiar din momentul pornirii urmăririi penale, i-a atribuit lui Mîrza Igor statutul procesual de bănuț, deoarece a indicat concret fapta prejudiciabilă și timpul comiterii acesteia, obiectul material al infracțiunii (natura concretă și cuantumul), încadrarea juridică a infracțiunii și că de această infracțiune este bănuț Mîrza Igor. Prin urmare, ordonanța de recunoaștere în calitate de bănuț în sensul dispoziției art. 63 alin. (1) Cod de procedură penală, este considerată cea ordonanță în care organul de urmărire penală pentru prima dată de la pornirea urmăririi penale expune fapta infracțională ca pe o faptă deja constatată și săvârșită de o persoană concretă, însoțită de calificarea juridică-penală a faptei, în speța dată această persoană fiind Mîrza Igor;

- instanța de fond combate poziția apărătorului motivând asupra inexistenței temeiurilor de nulitate a probelor art. 94 Cod de procedură penală. În realitate, apărarea nici nu a pledat asupra incidenței la caz a nulității probelor, ci asupra nulității actelor procedurale (art. 251 Cod de procedură penală), care sunt instituții procesuale diferite;

- calitatea de bănuț în privința lui Mîrza Igor i-a fost atribuită acestuia din momentul pornirii urmăririi penale, adică din data de 04 august 2017 și a expirat de drept la 04 noiembrie 2017, dată la care organul de urmărire penală urma în mod obligatoriu și necondiționat ori să-i înainteze învinuirea lui Mîrza Igor, sau să-l scoată de sub urmărire penală. În speță, înaintarea învinuirii de către procuror a fost efectuată cu depășirea termenului legal, deoarece calitatea de bănuț în privința lui Mîrza Igor expirase de drept la data de 04 noiembrie 2017. Însă învinuirea i-a fost înaintată tocmai la data de 16 ianuarie 2018 și astfel organul de urmărire penală a admis o ingerință în garanțiile prevăzute de art. 22 Cod de procedură penală;

- calitatea de bănuț în privința lui Mîrza Igor, odată ce a încetat de drept, ca urmare a expirării termenelor prescrise de alin. (2) art. 63 Cod de procedură penală, i-a creat persoanei convingerea fermă că nu mai este bănuț și urmărit penal, adică o situație de certitudine privind finisarea procedurilor penale în privința sa. Reluarea urmăririi penale contrar cerințelor stipulate în art. 22 alin. (2) și art. 287 alin. (4) Cod de procedură penală, precum și celor din art. 4 al Protocolului nr. 7 la Convenția

Europeană, urmează a fi considerată ca o încălcare a prevederilor legale referitoare la sesizarea instanței prevăzute în art. 251 alin. (2) Cod de procedură penală. Nulitatea reluării urmăririi penale, în cazul dat, poate fi invocată la orice etapă a procesului penal de către părți și se ia în calcul de instanță, inclusiv și din oficiu. Astfel, se conchide că actele și acțiunile organului de urmărire penală efectuate după expirarea termenului legal de ținere a persoanei în calitate de bănuț, sunt nule și procesul penal urmează a fi încetat;

- emiterea ordonanței de punere sub învinuire a lui Mîrza Igor prezintă o încălcare esențială a legii procesual penale, care afectează drepturile și interesele legitime ale persoanei, fiind nulă, or, prin prisma art. 251 alin. (1) Cod de procedură penală, încălcarea prevederilor legale care reglementează desfășurarea procesului penal, atrage nulitatea actului procedural în cazul când s-a comis o încălcare a normei de drept procesual penal, ce nu poate fi înlăturat decât prin anularea acelu act, respectiv, odată ce ordonanța de punere sub învinuire a lui Mîrza Igor se consideră nulă, devin nule și toate celelalte acte procedurale de la urmărirea penală, circumstanțe în care instanța de fond le-a apreciat eronat. Astfel, instanța de fond nici nu putea să purceadă la aprecierea probelor și să se expună asupra vinovăției inculpatului Mîrza Igor și să soluționeze chestiuni specificate la art. 385 alin. (1) Cod de procedură penală, în timp ce la caz există circumstanțe care exclud tragerea la răspundere penală a inculpatului Mîrza Igor - art. 275 pct. 8), 9) Cod de procedură penală.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 iunie 2020, apelul declarat a fost admis, casată integral sentința și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

A fost încetat procesul penal pornit în privința lui Mîrza Nicolae în baza art. 325 alin. (1) Cod penal, pe motiv că există alte circumstanțe care exclud pornirea urmăririi penale și tragerea la răspunderea penală.

4.1. Astfel, instanța de apel a constatat că, Mîrza Igor, este învinuit de către organul de urmărire penală că gestionând activitatea agenților economici SRL „XXXXXXXX XXXX”, SRL „XXXXXXXXXX”, la data de 28 ianuarie 2017, orele 09:27 min., de pe nr. xxxxxxxxxxxx l-a apelat pe Negrescu Mihail care activa în cadrul Agenției Naționale pentru Siguranța Alimentelor.

În continuare, Igor Mîrza în cadrul discuției telefonice cu Mihail Negrescu, care activa în funcție de șef de Direcție control produse de uz fitosanitar și fertilizanți a Agenției Naționale pentru Siguranța Alimentelor, a promis, oferit unei persoane publice bani ce nu i se cuvin pentru acesta, pentru a îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale, și anume de a confirma certificatele fitosanitare eliberate pe producția

agricolă exportată în Federația Rusă de către agenții economici supra, care sunt gestionate de el.

Urmare a discuției petrecute, Negrescu Mihail, folosind situația de serviciu, a indicat subalternei sale, Chihai Elena să confirme certificatele fitosanitare parvenite la confirmare din Federația Rusă pe agenții economici SRL „XXXXXXXX XXXX”, SRL „XXXXXXXXXX”, gestionați de către Mîrza Igor.

Tot el, Igor Mîrza după o perioadă de 10 minute de la prima discuție telefonică la 28 ianuarie 2017, întru a se asigura că Mihail Negrescu a discutat cu subalternii săi, de la nr. xxxxxxxxxxxxxx l-a telefonat și l-a întrebat dacă cerința sa a fost soluționată, primind un răspuns afirmativ de la Negrescu Mihail, a întrerupt discuția.

În continuare, Igor Mîrza întru împlinirea scopului infracțional la 17 februarie 2017, prin intermediul sistemului internațional de transfer „Zolotaia Corona”, prin intermediul cet. Federației Ruse, Piscunova Natalia a transmis lui Mihail Negrescu mijloace bănești în mărime de 100 dolari SUA, care conform cursului oficial al Băncii Naționale din Moldova constituie 2 005,88 lei, mijloacele bănești fiind primite de Mihail Negrescu la filiala nr.29 a BC „Victoriabank” SA, amplasată în mun. Chișinău, str. Sfatul Țării 29.

Astfel, inculpatului Mîrza Igor i se impută de către organul de urmărire penală că prin acțiunile sale intenționate, a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 325 alin. (1) Cod penal - coruperea activă, adică, promisiunea, darea prin mijlocitor unei persoane publice de bunuri ce nu i se cuvin pentru acesta pentru a grăbi îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale.

Analizând probele prezentate în susținerea învinuirii aduse, instanța de apel a conchis, că procesul penal pornit în privința inculpatului Mîrza Igor în baza art. 325 alin. (1) Cod penal urmează a fi încetat pe motiv că există alte circumstanțe care exclud pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală.

Făcând uz de prevederile art. 391 alin. (1) pct. 6), 332 (1), 275 pct. 9), 7 alin. (1), 391 pct. 6, 63 Cod de procedură penală, Colegiul penal a conchis că, în ședința de judecată s-a constatat că, urmărirea penală a fost pornită „*in personam*”, ordonanța privind pornirea urmăririi penale din 04.08.2017, nu însă pe careva fapte sau circumstanțe „*in rem*”.

Respectiv, s-a reținut că, în ordonanța de pornire a urmăririi penale din 04 august 2017, se indică în mod expres, pornirea urmăririi penale în privința cet. Mîrza Igor pe faptul promisiunii, oferirii și dării prin mijlocitor unei persoane publice bunuri, ce nu i se cuvin pentru îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, conform elementelor infracțiunii prevăzute la art. 325 alin. (1) Cod penal (*f.d. 1 Vol. I*).

Totodată, s-a reținut că procurorul a emis la 15 ianuarie 2018, ordonanța de recunoaștere a lui Mîrza Igor în calitate de bănuît în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.325 alin.(1) Cod penal (*f.d. 211 Vol. I*), iar la 16 ianuarie 2018, prin ordonanța procurorului, Mîrza Igor a fost pus sub învinuire de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) Cod penal (*f.d. 215-216 Vol. I*).

Colegiul penal a constatat, că Mîrza Igor a fost pus sub învinuire în afara termenului de trei luni, contrar prevederilor art. 63 alin. (2) pct. 3), alin. (3) Cod de procedură penală, deoarece potrivit circumstanțelor cauzei, calitatea de bănuît a lui Mîrza Igor se impunea a fi calculată din momentul pornirii urmăririi penale, și anume din 04 august 2017, și a expirat la 04 noiembrie 2017 - dată la care procurorul urma să-l scoată pe Mîrza Igor de sub urmărire penală sau să-l pună sub învinuire, respectând astfel exigențele alin. (3) art. 63 Cod de procedură penală.

În partea constatatoare a ordonanței din 04 august 2017, rezultă că organul de urmărire penală chiar din momentul pornirii urmăririi penale i-a atribuit lui Mîrza Igor statutul procesual de bănuît, deoarece a indicat concret fapta prejudiciabilă și timpul comiterii acesteia, obiectul material al infracțiunii (natura concretă și cuantumul), încadrarea juridică a infracțiunii și că de această infracțiune este bănuît Mîrza Igor. Prin urmare, ordonanța de recunoaștere în calitate de bănuît în sensul dispoziției art. 63 alin. (1) Cod de procedură penală, este considerată acea ordonanță în care organul de urmărire penală pentru prima dată de la pornirea urmăririi penale expune fapta infracțională ca pe o faptă deja constatată și săvârșită de o persoană concretă, însoțită de calificarea juridică-penală a faptei, în speța dată această persoană fiind Mîrza Igor.

Calitatea de bănuît în privința lui Mîrza Igor i-a fost atribuită acestuia din momentul pornirii urmăririi penale, adică din data de 04 august 2017 și a expirat de drept la 04 noiembrie 2017, dată la care organul de urmărire penală urma să înainteze învinuirea lui Mîrza Igor, sau să-l scoată de sub urmărirea penală. În speță, înaintarea învinuirii de către procuror a fost efectuată cu depășirea termenului legal, deoarece calitatea de bănuît în privința lui Mîrza Igor expirase de drept la data de 04 noiembrie 2017. Însă, învinuirea i-a fost înaintată la data de 16 ianuarie 2018 și astfel organul de urmărire penală a admis o ingerință în garanțiile prevăzute de art. 22 Cod de procedură penală.

Instanța de apel a menționat, că calitatea de bănuît în privința lui Mîrza Igor, odată ce a încetat de drept, ca urmare a expirării termenelor prescrise de alin. (2) art. 63 Cod de procedură penală, i-a creat persoanei convingerea fermă că nu mai este bănuîtă și urmărită penal, adică o situație de certitudine privind finisarea procedurilor penale în privința sa.

Așadar, instanța de apel a reiterat, că anume de la 04 august 2017 (data emiterii ordonanței de începere a urmăririi penale) Mîrza Igor a dobândit calitatea procesuală de bănuît, or, recunoașterea calității de bănuît se aplică în interesul persoanei, pentru apărarea sa, persoana dobândind astfel drepturi suplimentare, reglementate de art. 64 din Codul de procedură penală.

Totodată, menținerea persoanei în calitate de bănuît este supusă unor limite temporare. În particular, potrivit prevederilor art. 63 alin. (2) pct. 3) din Codul de procedură penală, organul de urmărire penală nu este în drept să mențină în calitate de bănuît, persoana în privința căreia a fost dată o ordonanță de recunoaștere în această calitate - mai mult de 3 luni, iar cu acordul Procurorului General și al adjuncților săi - mai mult de 6 luni.

Prin urmare, la momentul expirării a 3 luni de la 04 august 2017 (data începerii urmăririi penale), organul de urmărire penală urma să se ghideze de prevederile art. 63 alin. (3) din Codul de procedură penală (citate supra). În speță, contrar acestor prevederi imperative ale legii, se atestă că la 15 ianuarie 2018 Mîrza Igor a fost recunoscut în calitate de bănuît, iar la 16 ianuarie 2018 a fost pus sub învinuire, adică cu omiterea termenului de 3 luni pentru înaintarea învinuirii, Eventual, procurorul urma să înainteze învinuirea cel târziu la 04 noiembrie 2017.

Astfel, toate actele de procedură întocmite după expirarea termenului de menținere a persoanei în calitate de bănuît, sunt lovite de nulitate absolută. Această concluzie se răsfrânge și în privința rechizitoriului - ca act final de susținere a învinuirii și sesizare a instanței de judecată.

În argumentarea acestei concluzii, Colegiul Penal a notat că emiterea cu întârziere a ordonanței de punere sub învinuire a inculpatului prezintă o încălcare esențială a legii procesuale penale, care afectează drepturile și interesele legitime ale inculpatului, iar în baza art. 94 alin. (1) pct. 8), alin. (2) Codul de procedură penală este nulă și respectiv, în corespundere cu art. 251 din Codul de procedură penală, devin nule și toate celelalte acte procedurale de la urmărirea penală. Această stare de lucruri, conduce la lipsa probelor admisibile, și în consecință, conduce la imposibilitatea determinării vinovăției persoanei ca un element indispensabil al laturii subiective ale infracțiunii.

5. Procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Cătălin Scutelnic, invocând temeiul prevăzut de pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, a contestat cu recurs decizia, solicitând casarea acesteia și menținerea sentinței instanței de fond.

În motivarea recursului invocă următoarele:

- instanța de apel, a dat o apreciere greșită probelor administrate, punând accentul doar pe depozițiile și versiunea inculpatului, acceptând o interpretare eronată a dreptului material și procesual efectuată unilateral și subiectiv de către apărare, soluție care în esența sa nu coroborează cu probele administrate pe caz și legislația în vigoare;

- instanța de apel, nu a ținut cont și nu apreciat totalitatea probelor ce dovedesc vinovăția *cet. Lebejin Valentina Xxxxx*, în mod greșit a respins probele administrate de acuzare, fără a fi constatate încălcarea normelor procesuale invocate, a apreciat în mod superficial aceste probe, fără a fi evidențiate acele derogări evidente invocate;

- la examinarea cauzei, instanța de apel nu a ținut cont de faptul că instanța de fond a examinat și analizat aceste motive/erori procesuale pretinse de inculpat și apărarea sa și în mod amănunțit s-a expus asupra legalității acțiunilor procesuale cât și respectarea termenului de menținere a lui Mârza Igor în calitate de bănuț;

- instanța de apel, la adoptarea deciziei, în mod greșit a constatat o pretinsă eroare de drept admisă de către instanța de fond și nu a dat apreciere justă suportului probatoriu prezentat de către acuzare, astfel încât concluzia instanței de apel este inacceptabilă, deoarece probele acuzării au fost supuse unei minuțioase cercetări în instanță, făcându-se referire la declarațiile detaliate ale participanților la proces, iar în astfel de condiții, colegiului penal, îi rămânea doar să aprecieze aceste probe, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor.

5.1. Avocații Eșanu Adriana și Gheorghita Igor, în numele inculpatului, au depus referință, prin care au solicitat respingerea recursului ordinar declarat.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în baza celor invocate și în raport cu materialele dosarului, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art. 432 alin. (4) Cod de procedură penală, recursul se consideră admisibil în cazul în care acesta îndeplinește cerințele de formă și conținut, iar temeiurile invocate se încadrează în cele enumerate în art. 427 Cod de procedură penală - în cazul în care este prezentă încălcarea gravă a drepturilor persoanei, iar cauza prezintă un interes deosebit pentru jurisprudență.

În sensul art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală recursul trebuie să fie motivat, iar art. 430 Cod de procedură penală indică expres cerințele cărora trebuie să corespundă cererea de recurs, în special, textul recursului trebuie să conțină argumentarea ilegalității hotărârii atacate, cu indicarea temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală (unul sau mai multe din acestea) și cu invocarea problemei de drept ce persistă în cauză, indicând care este eroarea comisă de instanță.

În acest sens se reține, că art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală prevede 5 temeiuri de declarare a recursului ordinar, astfel, dacă o parte a procesului consideră că soluția instanței de apel conține erori de drept și o atacă în instanța superioară, atunci ea este obligată, conform art. 430 pct. 5) Cod de procedură penală să motiveze recursul cu argumentarea ilegalității hotărârii atacate și să arate eroarea ce s-a comis în coraport cu cel puțin unul din temeiurile normei menționate.

Prin urmare, criticile formulate de recurent nu conțin indicii unor erori de drept și respectiv nu sunt motivate sub aspectul casării hotărârii recurate, ca fiind ilegale.

În cazul în care autorul nu argumentează ilegalitatea hotărârii atacate și nu invocă concret în recurs temeiul sau eroarea pe care se bazează din cele reglementate de norma procesual penală, un asemenea recurs se consideră ca fiind necorespunzător după conținut, deoarece nu îndeplinește exigențele prevăzute de pct. 5) art. 430 Cod de procedură penală și urmează a fi respins ca inadmisibil.

Or, din textul recursului ordinar declarat, deși se invocă temeiul de casare a deciziei instanței de apel, că „*hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, iar motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii*”, rezultă o critică teoretică și subiectivă a deciziei instanței de apel, nefiind indicate motive relevante prin care s-ar confirma prezența temeiului pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, constatându-se lipsa motivării recursul și cu argumentarea ilegalității hotărârii atacate și arătarea erorii ce s-a comis în coraport cu cel puțin unul din temeiurile normei menționate

În acest sens, se reține că recurentul doar face referire la prevederi legale în abstract, fără însă a le circumscrie circumstanțelor cauzei date.

Subsidiar, se reține și faptul că recurentul menționează, că „*instanța de apel, nu a ținut cont și nu a apreciat totalitatea probelor ce dovedesc **vinovăția cet. Lebejin Valentina Mihail**, în mod greșit a respins probele administrate de către acuzarea de stat, fără a fi constatate încălcarea normelor procesuale invocate, a apreciat în mod superficial aceste probe, fără a fi evidențiate acele derogări evidente invocate*”, astfel, recursul declarat conține și argumente improprii cauzei penale intentate în privința inculpatului Mîrza Igor, fiind un corespondent direct al unei alte cereri de recurs ordinar vizându-l pe un alt inculpat - *cet. Lebejin Valentina Mihail*.

Rezultând din cele expuse supra, Colegiul penal concluzionează, că recursul ordinar declarat de procuror nu întrunește condițiile legale de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze recursul cu circumstanțe în fapt și în drept care l-ar justifica sub acest aspect, întrucât potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în

favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că nu îndeplinește cerințele de formă și de conținut, prevăzute în art. 429 și 430 Cod de procedură penală.

În acest context, Colegiul conchide că nu există temei legal pentru admiterea recursului ordinar și potrivit legii se impune inadmisibilitatea lui, deoarece nu îndeplinește cerințele de conținut.

7. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Cătălin Scutelnic, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 iunie 2020, în cauza penală privindu-l pe Mîrza Igor Xxxxx, deoarece nu îndeplinește cerințele de conținut.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 18 noiembrie 2020.

Președinte

Diaconu Iurie

Judecător

Catan Liliana

Judecător

Guzun Ion